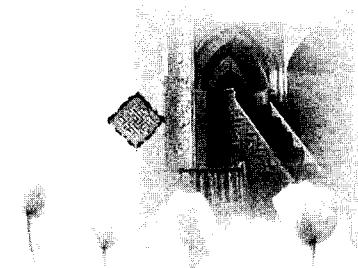

درس چهارم:
حوزه‌های تأثیرگذاری
سخنرانی دینی

روش سخنرانی دینی

گروه علمی مهارت‌های خطابی
پژوهش و تدوین: حسین ملانوری

مثل «طرز تلقی»، «وجهه نظر»،
«بازخورد»، «وضع روانی»، «ایستار»
و... دارد. «نگرش که به ساخت
روحی و آمادگی روانی فرد اطلاق
می‌شود، از ترکیب باورها، گرایشها و
احساسات مساعد و نامساعد برای
نشان دادن واکنش فرد به کار می‌رود
و به طور کلی یک نیروی اکتسابی
موجود است. کسی که نسبت به
شخصی، شیئی یا موقعیتی نگرش

اهداف این درس:

۱. آشنایی بیشتر با آثار سخنرانی دینی؛
۲. اطلاع از تأثیرگذاری سخنرانی در سه حوزه اندیشه، احساس و رفتار و شناخت تأثیر متقابل اندیشه، احساس، هیجان، گرایش و رفتار.
حوزه‌های تأثیرگذاری
ما همیشه و در هر جا با
نگرش‌هایمان زندگی می‌کنیم. واژه «نگرش»^۱ معادلهای فارسی متعددی

مثال دیگر را درباره یکی از اصلی‌ترین نگرشها در فرهنگ دینی، یعنی «نگرش ایمانی» می‌توان مطرح کرد. ایمان دارای سه بعد «عقیده و شناخت»، «علقه قلبی و عاطفی» و «رفتار ظاهری» است.^۳ «ایمان هر می‌است که قاعده‌اش را عقیده قلبی تشکیل می‌دهد و اضلاعش را اعمالی که بر آن قاعده استوار شده‌اند. عقیده قلبی در اینجا مجموع عاطفه و عقل است و لذا انسان به واسطه عقل و عاطفه‌اش، یعنی؛ (جمع جبری) همه وجودش به سوی یک رفتار سوق پیدا می‌کند.»^۴

برای ایجاد یا تغییر «نگرش» در افراد باید به سه بُعد آن توجه نمود. و ما برای رسیدن به اهداف سخنرانی

خاصی پیدا کرده است، بیش از همه به امر مورد نظر توجه نشان می‌دهد.»^۱ محققان برای نگرش، ابعاد شناختی، عاطفی و رفتاری در نظر می‌گیرند. بنابراین افکار و عقاید، احساسات و عواطف، و تمایلات رفتاری سه مؤلفه نگرش هستند. به عنوان مثال در موضوعی مثل «مار» مؤلفه شناختی «مار» دلالت بر عقایدی درباره این موضوع عینی و حقیقی دارد؛ مانند اینکه مارها نرم و لطیف هستند. و مؤلفه عاطفی مبین احساسات فرد است؛ مانند اینکه با دیدن «مار» چهار احساس ترس و وحشت می‌شویم. مؤلفه رفتاری نیز بر تمایلات رفتاری تأکید دارد؛ مثل لمس کردن مار یا رُد درخواست لمس مار زنده.^۲

→
دانشگاه و سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاهها، چاپ اول، تهران، ۱۳۸۲، ص ۱۳۶.
۳. همان، ص ۱۴۰.
۴. الحیا، محمد رضا حکیمی، دفتر نشر فرهنگ

اسلامی، تهران، ۱۴۰۹، ج ۱، ص ۲۰۶.

۱. زمینه روان‌شناسی، دکتر محمد پارسا، انتشارات بعثت، چاپ شانزدهم، تهران، ۱۳۷۹، ص ۱۲۶.

۲. روان‌شناسی اجتماعی با نگرش به منابع اسلامی، جمعی از مؤلفان، پژوهشکده حوزه و ←

می فرماید: «... يَحْجُوا عَلَيْهِم بِالْتَّبَلِيجِ وَ يُشِيرُوا لَهُمْ دِفَائِنَ الْقُوْلِ...»^۱ [خداؤند بزرگ، پیامبران را فرستاد تا با مردم] از راه تبلیغ با برها سخن بگویند و گنجینه‌های پنهان خردها را برای آنان آشکار کنند و به کار اندازنند...».

در سخنرانی دینی باید از دو جهت بر افکار مخاطبان اثر گذاشت:

- (الف) اثبات اندیشه‌های صحیح؛
- (ب) ابطال اندیشه‌های غلط.

الف. اثبات اندیشه‌های صحیح همراه با اثبات اندیشه‌های صحیح، همه یا برعی از موارد ذیل محقق می شود؛ یعنی در واقع برایند اثبات اندیشه‌های صحیح، همه یا برعی از موارد زیر است:

۱. اطلاعات و آگاهی پیدا کردن؛
۲. تغییر در نگرش و ذهنیت مخاطب؛
۳. افزایش قدرت تفکر و تعقل؛
۴. بوجود آمدن زمینه برای ایجاد باور.

دینی که در درس گذشته توضیح داده شد، با غمض عین از بعضی تداخلها، حوزه‌های تأثیرگذاری سخنرانی دینی را با توجه به این سه مؤلفه بیان می کنیم.

الف. حوزه اندیشه

یکی از رایج‌ترین تأثیرات سخنرانی؛ اثرگذاری در اندیشه، تفکر، آگاهی و فهم مخاطبان است که از ایجاد یا افزایش آگاهیهای آنان تا ایجاد بصیرت و نگاه ژرف، تأثیرات متفاوتی را شامل می شود.

مهم‌ترین ابزار سخنرانی که کلمه و کلام است، نیز بیشتر با تأثیرگذاری در آگاهی و اندیشه تناسب دارد و از دریچه تأثیرگذاری در اندیشه بر احساسات و علایق و رفتارهای مخاطب می توان اثر گذاشت؛ هر چند برای اثرگذاری بر احساس و رفتار، راههای دیگری نیز وجود دارد.

به کار انداختن اندیشه مخاطبان، یکی از اهداف تبلیغی پیامبران الهی بوده است؛ چنان‌که امام علی علیه السلام

۱. نهج البلاغه، خ اول، ص ۴۳.

نکته‌ها

- توجه به چند نکته در اینجا ضروری است:
۱. اثبات اندیشه و ابطال اندیشه نباید به گونه‌ای صورت گیرد که از تأثیر عاطفی و احساسی سخنرانی بکاهد و مجموعه سخن به صورت خشک و کاملاً علمی درآید؛ البته در عین حال نباید در حیطه مباحث عقلی از احساسات مخاطب سوء استفاده کرد.
 ۲. پرهیز از جانبداریهای غیرعقلانی، بی‌مورد و زننده، از اصول اساسی در اثبات و ابطال اندیشه‌ها است.
 ۳. در ابطال افکار غلط، باید سخن مخالفان کاملاً روشن شود و آن‌گاه با برهان یا استدلالی که مورد پذیرش مخاطب باشد، ابطال شود؛ همان‌گونه که علمای بزرگ همچون: شهید مطهری، شیخ انصاری و... در کتابهای خود این‌چنین عمل کرده‌اند.

برای تأثیرگذاری در هر یک از موارد فوق، لازم است مواد، محتوا و چیزهای مناسبی در سخنرانی به کار گرفته شود که در جای خود از آن بحث خواهیم کرد.

ب. ابطال اندیشه‌های غلط گاهی سخنران فقط به اثبات اندیشه‌های صحیح می‌پردازد و توجهی به ابطال افکار غلط ندارد؛ در حالی که زمانی تأثیرگذاری مطلوب در اندیشه، کامل می‌شود که اندیشه غلط از ذهن مخاطب خارج، و او از باطل بودن آن آگاه شود.

ابطال اندیشه‌های نادرست در مخاطبان، نتایج مطلوبی را در پی خواهد داشت که برخی از آنها عبارت‌اند از:

۱. فهم کاذب بودن آگاهیهای غلط؛
۲. تغییر نگرش و ذهنیتهای غلط؛
۳. باز شدن مسیر پذیرفتن حق؛
۴. توان مقابله با مجادله‌ها و مغالطه‌ها.

ب. حوزه احساس، هیجان و گرایش
همه ما شوری و شیرینی غذا را حس می‌کنیم، درد ناشی از صدمه دیدن یکی از اعضای بدنمان را درک می‌کنیم، احساس ناخوش آیندی از رفتارهای بد و احساس خوش آیندی از رفتارهای خوب دیگران داریم، عشق و محبت و یا نفرت و کینه را حس می‌کنیم؛ به عبارت دیگر همه ما احساس داریم و آن را می‌فهمیم.

احساس در لغت به معنای دریافتن، درک کردن، دانستن، آگاه شدن، دیدن، و درک چیزی با یکی از حواس آمده است.^۱

در یک نگاه کلی به دو نوع تعریف از احساس بر می‌خوریم. در

۱. لغت نامه دهخدا، علی‌اکبر دهخدا، انتشارات دانشگاه تهران، جاب اول از دوره جدید، ۱۳۷۲، ج. ۱، ص. ۹۲۶؛ فرهنگ فارسی، محمدمعین، انتشارات امیرکبیر، چاپ هشتم، تهران، ۱۳۷۱،

ج. ۱، ص. ۱۵۸.

یکی از رایج‌ترین تأثیرات سخنرانی؛ اثرگذاری در اندیشه، تفکر، آگاهی و فهم مخاطبان است که از ایجاد یا افزایش آگاهیهای آنان تا ایجاد بصیرت و نگاه ژرف، تأثیرات متفاوتی را شامل می‌شود

۴. هنگام ابطال اندیشه‌های نادرست کاملاً توجه شود که شبیه‌آفرینی نشود و اذهان مخاطبان معمولی را درگیر شبیه غیر فراغیر نسازد؛ از این‌رو لازم است از طرح شباهتی که دارای فراوانی گستره در جامعه نیست، خودداری گردد.

۵. در صورت نداشتن تسلط کامل بر جوانب یک شبیه، از طرح آن پرهیز شود.

از نظر روان‌شناسی، احساس هنگامی پدید می‌آید که دستگاه حسی، محرک معینی را دریافت کند؛ یعنی محرک در میدان عمل عضو حسی قرار گیرد. اما اگر به شیئی احساس شده معنا و مفهومی داده شود، در آن حال می‌گویند ادراک حاصل شده است.

البته باید توجه نمود که گرچه دستگاه‌های حسی همه افراد سالم تقریباً همه محرکها را یکسان دریافت می‌کنند، اما ادراک آنها غالباً متفاوت است. مثلاً با مشاهده یک تابلو نقاشی ممکن است یکی آن را زیبا و هیجان‌انگیز بداند، در صورتی که دیگری آن را زشت و بی‌روح بنامد و نفر سوم بسیار ساده و عادی (نه زشت و نه زیبا) بشناسد. پس می‌توان

نوع اول، «انتقال اثر محرک^۱ از گیرنده حسی^۲ به سیستم اعصاب مرکزی، که به صورت عینی قابل پی‌گیری است، احساس نامیده می‌شود.»^۳

۱. «محرک (Stimulus) را آن نوع تغییر فیزیکی، شیمیایی و مکانیکی می‌دانند که بر عضو حسی تأثیر کند. در اینجا عامل «تغییر» کیفیت مهمی به شمار می‌آید و در جلب توجه فرد کارساز است. یعنی در زندگی همواره تغییرات گوناگون می‌باشند که توجه ما را به خود جلب می‌کنند.» (زمینه روان‌شناسی، محمد پارسا، انتشارات بعثت، چاپ شانزدهم، تهران، ۱۳۷۹، ص ۱۰۳ و ۱۰۴).

۲. «عضو حسی (Sense Organ) که گاهی آن را گیرنده حسی (Receptor) هم می‌نامند بخش ویژه‌ای از بدن است که فقط برای دریافت محرک یا نوع معینی از متغیرها در محیط فیزیکی به کار می‌رود. چنانکه چشم فقط می‌تواند امواج نوری را دریافت کند؛ ولی نسبت به محرکهای صوتی یا محرکهای دیگر هیچ گونه حساسیتی نشان نمی‌دهد. کسی که حس شنوایی خود را از دست داده است، هر گونه سر و صدایی که در اطراف او ایجاد کنند را نمی‌شنود.» (همان، ص ۱۰۳).

۳. روان‌شناسی احساس و ادراک، محمود ایروانی – محمدکریم خداپناهی، سازمان مطالعه و تدوین

دادن پاسخ شدید و ناموزون به محرك جنبه مؤثر حالت هيجانی، احساسی است که به فرد دست می‌دهد. واژه هيجان را زمانی به کار می‌بریم که بخواهیم به توصیف احساسهایی مانند عشق یا مهر و محبت، کینه و نفرت، غم و شادی، ترس و امید، رحم و شگفتی و نظری آنها که وضع و رفتار خاصی بوجود می‌آورند پردازیم.^۳

در واقع «واژه هيجان گویای احساساتی است که هر یک از ما می‌تواند با درون‌نگری در وجود خود، شناسایی کند یا با بروون‌نگری به دیگران نسبت دهد».^۴

از سوی دیگر، گرایش در لغت به معنای میل، تمايل، خواهش، قصد، اراده، آهنگ آمده است و گراییدن به

گفت که چشم «دریافت می‌کند»؛ اما ذهن «ادراک می‌کند».^۱

در نوع دوم از تعریف، «احساس، برداشتی است که از برانگیختگی هيجانی به فرد دست می‌دهد». وقتی هيجانی برانگیخته شود، احساسهای مختلفی مانند شادی، غم، ترس و خشم در شخص پدید می‌آید. احساس به طور کلی جنبه ذهنی دارد، چنانکه در حالت ترس گروهی احساس می‌کند که «دلشان فرو می‌ریزد» و در حالت شادی «روحشان پرواز می‌کند».^۲ در مجموعه مباحث آینده هر گاه سخن از احساس به میان آید، بیشتر این تعریف مورد توجه است.

هيجان را نیز به صورتهای مختلف معنا و تعریف کرده‌اند، مانند: حالت آشتفتگی، به هم خوردن تعادل، و

۳. همان، ص ۹۴.

۴. انگیزش و هیجان، آلكس موکیلی و روبرت دانتر، مترجمان: حمزه گنجی - علی پیکانی، نشر ساوالان، چاپ اول، تهران، ۱۳۸۴، ص ۱۳۵.

۱. زمینه روان‌شناسی، محمد پارسا، ص ۱۲۶ و ۱۲۷.

۲. همان، ص ۹۷.

این مباحث مراد ما از گرایش و میل، میل شعوری است.

در حقیقت منظور از گرایشها در اینجا کششها و تمایلات قلبی انسان است که می‌تواند از عمیق‌ترین انواع علایق مخاطب و ماندگارترین آنها تا سطحی‌ترین و گذرا ترین آنها را در برگیرد.

با تحریک احساسات معنوی مخاطبان، می‌توان به ایجاد و تقویت گرایش‌های دینی آنان پرداخت؛ برای مثال وقتی مخاطب، هنگام شنیدن سخن، رفتارهایی را از سخنران مشاهده می‌کند که نمایشگر ایمان و اعتقاد جازم او به خدا و عالم غیب است، تأثیرات مثبت فراوانی را در روح خود می‌تواند احساس کند و این احساس در تقویت ایمان و علایق معنوی وی مؤثر است.

انواع گرایش‌های انسان

گرایش‌های انسان را به دو گونه می‌توان تقسیم کرد:

معنای متمایل شدن، قصد کردن و آهنگ کردن^۱ می‌باشد.

گرایش و میل از دیدگاه فلسفی نوعی کشش به سوی نقطه کمال هر موجود است. با این توضیح که هر موجودی در عالم، در تغییر و حرکت است و در هر موجودی نوعی جاذبه قرار داده شده که او را به سوی کمال خود رهنمون می‌شود.

میل در یک نگاه کلی دو گونه است:

۱. میل طبیعی: این میل و گرایش در آن دسته از موجودات طبیعی قرار دارد که مبدأ مباشر حرکت آنها عدتاً ناآگاهانه است، مانند میلی که در بیانات وجود دارد.

۲. میل شعوری: کششی است در حیوان و انسان که با آگاهی و شعور همراه است و در وقوع فعل براساس آن، اراده و اختیار دخالت دارد.^۲ در

۱. فرهنگ فارسی، محمد معین، ج. ۳، ص. ۲۲۵.

۲. فلسفه تعلیم و تربیت، پژوهشکده حوزه و دانشگاه، سمت، چاپ سوم، تهران، ۱۳۷۸، ج. ۱، ص. ۴۳۵.

تغذیه و دفاع، به آن بر می‌گردد و بقای فرد را سبب می‌شود.

ب. غریزه جنسی که منشأ بقاء نوع بشر است.

ویژگی تمایلات و گرایش‌های حیوانی این است که به بدن یا عضوی از آن مربوط می‌شود و به طور عمدۀ پایگاه فیزیولوژیکی دارند.

۲. گرایش‌های انسانی: در انسان گونه دیگری از تمایلات، برتر از گرایش‌های غریزی و حیوانی مشاهده می‌شود که در حیوانات دیگر وجود ندارد، یا حداقل نشانه‌هایی از آنها را در حیوانات نمی‌یابیم. این گرایشها بر خلاف گونه اول غالباً به بدن یا عضوی از آن وابسته نیست و به دلیل اختصاص آنها به انسان، آنها را گرایش‌های انسانی می‌نامند که از روح و انسانیت انسان نشأت یافته‌اند. در شمارش این گرایشها نه حصر عقلی ممکن است و نه حصر استقرایی. برخی از مهم‌ترین گرایش‌های انسانی عبارتند از:

۱. گرایش‌های حیوانی: این نوع گرایشها میان حیوانات و انسان مشترک است و به عبارت دیگر تمایلات حیوانی از ویژگی و روح حیوانی موجود در انسان و حیوانات برخاسته است. نمونه‌های عمدۀ این گرایشها عبارت است از:

الف. غریزه^۱ حبّ ذات و صیانت از نفس، که تمایلاتی نظیر تمایل به

۱. غریزه دارای دو اصطلاح است:

(الف) اصطلاح عام: به معنای تمام گرایشها، چه حیوانی و چه انسانی؛ بنابراین فطرت را نیز شامل می‌شود.

(ب) اصطلاح خاص: که فقط به معنای گرایش‌های حیوانی است و در مقابل فطرت و گرایش‌های انسانی قرار می‌گیرد.

همچنین واژه «فطری» داری سه اصطلاح است:

(الف) اصطلاح عام که هر گونه گرایش اصیل و ذاتی حیوانی و انسانی را شامل می‌شود.

(ب) اصطلاح خاص که شامل گرایش‌های انسانی مطلق است.

(ج) اصطلاح اخص که منحصاراً به معنای گرایش به خداوند و دین است. (فلسفه تعلیم و تربیت، همان، ۱، ص ۴۳۶).

در گرایشهای نوع دوم نیز حد و مرز هر گرایش را روشن می‌کند. مثلاً در گرایش انسان به قدرت، در مکتب تربیتی اسلام این گرایش هدایت می‌شود و تأکید بیشتری بر قدرتهای معنوی صورت می‌گیرد.

ویژگیهای گرایشها

گرایشهای موجود در انسان دارای ویژگیهایی است که مهم‌ترین آنها عبارتند از:

۱. محرك بودن: مهم‌ترین تأثیر گرایش در انسان این است که وی را به حرکت و تلاش برای رسیدن به هدف و تأمین خواسته‌هایش و ادار می‌کند.

۲. شدت و ضعف: هر یک از تمایلات انسان دارای درجات شدید و ضعیف است و تقویت و شکوفایی هر یک از آنها تا حد زیادی به اختیار و اراده انسان بستگی دارد و مقداری از آن نیز طبیعی است. اگر میل شدت فوق العاده یابد، به عشق تبدیل می‌شود. شدت و ضعف هر یک از

- حقیقت‌جویی یا گرایش به شناخت حقایق؛
- فضیلت‌خواهی یا گرایش به ارزشهای اخلاقی؛
- زیبایی‌خواهی (زیبایی دوستی)؛
- میل به خدا و پرستش؛
- جامعه‌گرایی؛
- تمایل به جاودانگی؛
- قدرت‌جویی.^۱

دین با یک نگاه جامع به هر دو نوع گرایش فوق نظر دارد و حد و مرز آنها را مشخص می‌کند. به طور عمده در گرایشهای نوع اول هم تشویق می‌کند و هم تعديل؛ یعنی هم فرمان می‌دهد که انسان به این تمایلات خود توجه کند و هم آن را به حدود خاص محدود می‌کند. دستور به خوردن و آشامیدن و در عین حال، پرهیز از اسراف^۲ از جمله این دستورها است.

۱. فلسفه تعلیم و تربیت، پژوهشکده حوزه و دانشگاه، ج ۱، ص ۴۳۶ – ۴۳۷.

۲. «كُلُوا وَاشْرِبُوا وَلَا تُشْرِفُوا»؛ «بخاری و یاشامید؛ ولی اسراف نکنید.»؛ اعراف ۳۱/.

ویژگیهای تمایلات است. گاهی « فعل واحد» مقتضای دو میل مختلف است. مثل اینکه میل به شناخت حقیقت و حقیقت‌جویی و میل به شهرت و کسب درآمد اقتصادی، فردی را به مطالعه و تحقیق وادار کند.

۶. تراحم و تعارض: همان‌گونه که گاهی تمایلات مؤید و معاف یکدیگرند، در بسیاری از اوقات میان آنها ناسازگاری وجود دارد و انسان باید یکی از دو گرایش متضاد را انتخاب و دیگری را فدا کند.^۱

أنواع تأثير در گرایشهای

در سخنرانی دینی، تأثیرات زیادی بر گرایشهای مخاطب گذاشته می‌شود که برخی از آنها عبارت‌اند از:

الف. ایجاد: نخستین تأثیر در حوزه گرایشهای ایجاد گرایش در مخاطب است؛ مثلاً برای ایجاد گرایش به خشوع در مؤمنان از این آیه می‌توان استفاده کرد: **﴿إِنَّمَا يُأْمِنُوا أَنَّمَّا يَأْمُنُونَ﴾**

گرایشهای بر گرایشهای دیگر تأثیر می‌گذارد و گاهی شدت یک میل که به عشق مبدل شده، نقش محوری و عمله در شخصیت انسان پیدا می‌کند.

۳. کشش به بی‌نهایت: هر یک از تمایلات به سوی بی‌نهایت است و انسان از هر کمالی که به آن گرایش دارد، غیرمتناهی آن را می‌طلبد.

۴. زایش: گرایشهای اصلی تولید کننده گرایشهای فرعی‌اند. تمایل انسان در اصل به امور کلی مثل کمال، علم و فضیلت و ... است؛ اما به دلیل اینکه غالباً این امور به طور مستقیم قابل دسترسی نبوده و رسیدن به آنها به مقدمات ویژه‌ای وابسته است، طبعاً انسان به آن مقدمات نیز گرایش می‌یابد. برای مثال دستیابی به علم، بی‌مطالعه و تفکر ممکن نیست؛ به همین دلیل، میل به علم و دانش به مقدمات آن سرایت کرده و انسان میل به مطالعه نیز پیدا می‌کند.

۵. ترکیب و تعاضد: آمیختگی و کمک رسانی به یکدیگر نیز از

۱. فلسفه تعلیم و تربیت، پژوهشکده حوزه و دانشگاه، ج ۱، ص ۴۴۶ - ۴۴۸.

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ،^۳ «ای کسانی که ایمان آورده اید! آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذاب در دنای راهی بخشد؟! به خدا و رسولش ایمان بیاورید و با اموال و جانها یتان در راه خدا جهاد کنید. این برای شما بهتر است؛ اگر بدانید.»

طبعی است که انسان به سبب منفعت طلبی و ضررگریزی حرکت کند و اقدام مناسب آن را انجام دهد.

ج. تجلی: در مرحله تجلی، برای ایجاد رفتارهای خاص هر گرایش در مخاطب، زمینه‌سازی می‌شود تا رفتارها بروز و ظهور کند و احساس می‌کنیم که مخاطب، احساس خود را بروز دهد؛ مثل اینکه می‌گوییم گریه کن یا کاری می‌کنیم که گریه کند؛ چنان‌که آشکار است، ایجاد و تقویت گرایشها، در تجلی و ظهور آنها تأثیری انکارناپذیر دارد و در مرحله

تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ،^۱ «آیا وقت آن نرسیده است که دلهای مؤمنان در برابر ذکر خدا خاشع شود؟»

ب. تقویت: دومین نوع تأثیر در گرایشها، تأثیرگذاری برای تقویت گرایشها موجود در مخاطب است. برای مثال قرآن کریم برای سوق دادن مخاطبان به سوی قرض الحسنة، منفعت طلبی آنها را تحریک کرده و می‌فرماید:

«مَنْ ذَالَّذِي يَقْرِضُ اللَّهَ قَرْضاً حَسَناً فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً،^۲ «کیست که به خدا قرض الحسنہ ای دهد تا آن را برای او چندین برابر کند؟»

و یا برای حرکت دادن آنان به سوی جهاد، همین گرایش را تقویت کرده و می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هُلْ أَذْلَّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُبْعِيْكُمْ مِنْ عَذَابِ الْآيَمِ * تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِإِيمَانِكُمْ وَأَنْفَسِكُمْ ذَلِكُمْ

۱. حدید/۱۶.

۲. بقره/۲۴۵.

آنان می‌گوییم: «باید از این به بعد نمازمان را اول وقت بخوانیم، یا باید از این به بعد همیشه نوافل را بخوانیم و...».

تأثیر متقابل اندیشه، احساس و رفتار

سه مؤلفه نگرش با یکدیگر تعامل دارند. هیچ رفتاری نیست که هر قدر هم عقلانی باشد، واجد عوامل عاطفی به عنوان محرك نباشد و نیز بالعکس نمی‌توان شاهد حالت عاطفی بود، مگر اینکه ادراک یا فهم در آن مداخله دارد.^۱

مثلاً آگاهی از رافت و رحمت الهی و اندیشه در نعمتهای او، احساس شوق‌انگیزی در انسان ایجاد می‌کند. آگاهی از اخلاق اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام سبب احساس شیفتگی به ایشان می‌شود. آگاهی از ظلمهای بنی امیه به امامان

خاصی از تقویت، تجلی صورت می‌گیرد.

ج. حوزه رفتار

برای تأثیرگذاری در رفتار مخاطبان، افزون بر اقناع اندیشه و تأثیر در احساسات و گرایشهای آنان، باید تا حد امکان برنامه عملی نیز ارائه کرد؛ گرچه گاهی بدون ارائه یک راه عملی نیز رفتارهای مخاطب تغییر می‌یابد و غرض حاصل می‌شود. دو گونه برنامه عملی در سخنرانی دینی می‌توان ارائه کرد:

۱. برنامه عملی برای ترک عادتها و رفتارهای بد؛ مثلاً وقتی مخاطب در اوج احساس محبت به امام حسین علیه السلام قرار می‌گیرد و برای آن حضرت اشک می‌ریزد، به او می‌گوییم: «با این چشمی که برای امام حسین علیه السلام اشک ریخته‌ای، دیگر به نامحرم نگاه نکن.»

۲. برنامه عملی برای اقدام به کارهای خوب و کسب فضایل؛ مثلاً پس از اقناع اندیشه مخاطبان درباره نماز و تحریک حس در این باره، به

۱. روان‌شناسی اجتماعی با نگرش به منابع اسلامی، جمعی از مؤلفان، ص ۱۲۸.

گاهی سخنران فقط به اثبات اندیشه‌های صحیح می‌پردازد و توجهی به ابطال افکار غلط ندارد؛ در حالی که زمانی تأثیرگذاری مطلوب در اندیشه، کامل می‌شود که اندیشه غلط از ذهن مخاطب خارج، و او از باطل بودن آن آگاه شود

ایه فوق، نشان‌دهنده تأثیر بینش و تفکر بر رفتار انسان است؛ البته بیانگر تأثیر احساس (ترس) بر رفتار او نیز هست.

۲. قرآن کریم می‌فرماید: «إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هُلُوعًا * إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جُزُوعًا * وَ إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مُنْوِعًا»؛^۲ «به یقین، انسان، حریص و کم‌طاقت آفریده شده است و هنگامی که بدی

معصوم ﷺ، احساس نفرت از آنان ایجاد می‌کند.

اندیشه و بینش ما درباره اهل بیت ﷺ بر گرایش و رفتار ما در برابر ایشان اثر دارد و همین طور گرایش ما به آن بزرگواران بر بینش و رفتار، و رفتار ما بر بینش و گرایشمان به آنان تأثیر می‌گذارد.

به مثالهای زیر درباره تأثیر متقابل اندیشه، احساس و هیجان و گرایش، و رفتار بر یکدیگر توجه کنید:

۱. قرآن کریم، اندیشه «تنگدستی به دلیل داشتن اولاد» را سبب رفتار خاص، یعنی کشتن اولاد می‌داند و می‌فرماید: «وَ لَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَ إِلَيْكُمْ إِنَّ قَاتَلُهُمْ كَانَ خَطًّا كَبِيرًا»^۱؛ و فرزنداتان را از ترس فقر نکشید. ما آنها و شما را روزی می‌دهیم. مسلمًا کشتن آنها گناه بزرگی است.»

و در نتیجه ادراک و بیشن و اندیشه اوست؛ زیرا حقیقتاً به سبب گرایش، کانالهای ورودی معرفت تغییر می‌کند. و چه زیبا مولوی در مثنوی، این تأثیرگذاری را ترسیم کرده است:

خاصیت بنهاده در کف حشیش
کو زمانی وارهاند از خودیش
خواب را بزدان بدان سان می‌کند
کز دو عالم فکر را برمی‌کند
جرعه می‌راخدا آن می‌دهد
تابدو مست از دو عالم می‌رهد
کرد مجانون را از عشق پسونتی
کو ن بشناسد عدو از دوستی
صد هزاران این چنین می‌دارد او
تا که بر ادراک تو بگارد او^۱
چند نکته

۱. سیر طبیعی تأثیرگذاری در سخنرانی بدین صورت است که اول بر اندیشه، سپس بر احساس و آن‌گاه بر رفتار مخاطب اثر گذاشته شود؛ اما همیشه به این صورت نیست و گاهی تأثیرگذاری را از هر یک از این سه طریق می‌توان شروع کرد.

به او برسد، بی‌تابی می‌کند و هنگامی که خوبی به او برسد، مانع دیگران می‌شود [و بخل می‌ورزد].»

در این آیه گرایش به دنیا و حرص، عامل رفتار خاصی معرفی شده است.

۲. رسول خدا علیه السلام می‌فرماید: «جُئِكَ لِلشَّيْءِ يُغْمِي وَ يُصِّمُ^۲ دوستی و محبت به هر چیزی [تو را] کور و کر می‌کند.»

امام علی علیه السلام نیز می‌فرمود: «مَنْ عَشِقَ شَيْئًا أَعْشَى بَصَرَهُ وَ أَمْرَضَ قَلْبَهُ فَهُوَ يَنْظُرُ بَعِينَ غَيْرِ صَحِيقَةٍ وَ يَسْمَعُ بِأَذْنَينِ غَيْرِ سَمِيعَةٍ؛ هُرَّ كَسْ بِهِ چیزی عشق و رزد، چشم او را می‌پوشاند و قلبش را بیمار می‌کند. پس او با چشمی غیر صحیح می‌نگرد و با گوشی غیر شنوای شنود.»

این، نشان‌دهنده تأثیر عمیق گرایش‌های انسان بر احساس ظاهری

۱. من لا يحضره الفقيه، شیخ صدق، ج ۴، ص ۳۸۰.
۲. نهج البلاغه، خ ۱۰۹، ص ۱۶۰.

۳. مثنوی معنوی، دفتر چهارم.

۶. منظور از هیجان چیست و چه نسبتی با احساس دارد؟
 ۷. منظور از گرایش چیست؟
 ۸. انواع گرایش‌های انسان را نام برد، تفاوت آنها را بنویسید.
 ۹. اسلام در مواجهه با گرایش‌های انسان چگونه برخورد می‌کند؟
 ۱۰. مهم‌ترین ویژگی‌های گرایش‌های انسان را بیان کنید.
 ۱۱. انواع تأثیر بر گرایش‌ها را توضیح دهید.
 ۱۲. دو گونه برنامه عملی را در سخنرانی توضیح دهید.
 ۱۳. تأثیر متقابل اندیشه، احساس و رفتار بر یکدیگر را در قالب مثالهایی توضیح دهید.
- تلاش بیشتر**
- با مطالعه کتابهای مناسب، تفاوت احساس، ادرار، هیجان و انگیزش را بررسی کنید.

۲. گاهی سخنران بدون اقناع اندیشه به تحریک احساس می‌پردازد. این امر در برخی موارد می‌تواند خطرساز باشد. قرآن کریم در بیان راهبردهای تبلیغی پیامبر اکرم ﷺ، اول حکمت (برهان) را مطرح و سپس موعظه حسن (تحریک احساس) را بیان می‌کند.

پرسشنامه

۱. نگرش را تعریف کرده، با یک مثال مؤلفه‌های آن را بیان کنید.
۲. چه چیزهایی در اثبات اندیشه‌های صحیح محقق می‌شود؟
۳. ابطال اندیشه‌های غلط چه نتایج مطلوبی دارد؟
۴. در اثبات و ابطال اندیشه‌ها به چه نکته‌هایی باید توجه داشت؟
۵. احساس را تعریف کنید.

۱. (أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ جَادِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحَسَنُ)، «[ای پیامبر] مردم را با حکمت و اندرز نیکو به راه پروردگارت فراخوان و با نیکوترین شیوه با آنان مجادله کن.»